

<http://academy.gov.ua/ej/ej18/PDF/06.pdf>

2. Гордієнко П. Стратегічний аналіз: навч. посіб. / П. Гордієнко. – К. : Алерта, 2006. – 404 с.

Островська Андріана

(науковий керівник: д.е.н., доцент кафедри менеджменту
та публічного управління Васіна А.Ю.)

УДОСКОНАЛЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ В ПИТАННЯХ ДЕРЖАВНОГО НАГЛЯДУ

Специфіка вироблення і застосування механізмів управління організацією визначається особливостями її функціональної діяльності. Складним об'єктом управління є організація, що здійснюють функціональну діяльність у сфері державного нагляду. Для забезпечення ефективної реалізації державної політики забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення нею створена система державних установ, які забезпечують реалізацію функцій нагляду за дотриманням норм, вимог, стандартів у цій сфері. Велика суспільна значимість та соціальна цінність забезпечення належного рівня санітарного та епідеміологічного благополуччя населення визначають підвищені вимоги до функціональної діяльності організацій, які здійснюють нагляд за санітарною і епідеміологічною ситуацією на певній території.

Державний санітарно-епідеміологічний нагляд – це діяльність державних органів та установ по контролю за дотриманням юридичними та фізичними особами санітарного законодавства з метою попередження, виявлення, зменшення або усунення шкідливого впливу небезпечних факторів на здоров'я людей та по застосуванню заходів правового характеру щодо порушників [1].

Основними завданнями цієї діяльності є: нагляд за організацією і проведенням органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та громадянами санітарних і протиепідемічних заходів; нагляд за реалізацією державної політики з питань профілактики захворювань населення, участь у розробці та контроль за виконанням програм, що стосуються запобігання шкідливому впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я населення; нагляд за дотриманням санітарного законодавства; проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи, гігієнічної регламентації небезпечних факторів і видача дозволів на їх використання.

Підвищення рівня санітарно-епідеміологічного нагляду як складової суспільної безпеки актуалізує необхідність вироблення й використання

адміністрацією установ, що його здійснюють, дієвих управлінських механізмів забезпечення ефективної діяльності, яка була б орієнтована на превентивність. При цьому важливим є приведення нагляд у відповідність до вимог, що визначають його ефективність, а саме: об'єктивності; плановості; систематичності; комплексного підходу до оцінки стану справ; гласності; дієвості; адаптивного застосування методів наглядової діяльності; особистої відповідальності керівника за стан і організацію нагляду.

Удосконалення функціональної діяльності організації в питаннях державного нагляду має базуватись на системному удосконаленні всіх складових, що формують її внутрішнє середовище. А це означає, що специфіка завдань діяльності організації щодо здійснення санітарно-епідеміологічного нагляду у конкретних умовах вимагає формування відповідного організаційного забезпечення, використання прогресивних методів та технологій здійснення нагляду та оптимального їх поєднання, постійного підвищення кваліфікаційного рівня персоналу.

У контексті удосконалення організаційного забезпечення наглядової діяльності особливої уваги вимагає формування гнучкої організаційної структури, яка б при спеціалізованому розподілі праці дозволяла максимально залучати кадровий потенціал організації до розв'язання складних завдань, що постають в умовах динамічного зовнішнього середовища.

Розвиток технологічної складової здійснення наглядової діяльності має передбачати запровадження прогресивних технологій здійснення експертизи за чинниками формування санітарно-епідеміологічної ситуації, перманентний перегляд й удосконалення критеріїв моніторингу, оптимальне поєднання різних форм нагляду у відповідності до специфіки завдань та об'єктів наглядової діяльності.

Значна кількість варіантів поєднання елементів наглядової діяльності обумовлює різноманітність методів її здійснення у сфері санітарного та епідеміологічного благополуччя населення. Методи нагляду мають математичну, логічну, графічну, програмну, текстуальну та іншу інтерпретацію, в основі кожної з яких лежить властивість компаративності, яку слід враховувати при їх використанні та представленні узагальнюючих оцінок.

Ефективність наглядової діяльності у сфері санітарного та епідеміологічного благополуччя визначається кваліфікаційним рівнем персоналу, що її здійснює та його закріпленням за посадами. Тому важливим є постійне удосконалення механізмів розвитку персоналу організації та формування дієвих команд, здатних застосовувати прогресивні технології.

До переліку основних ознак, що притаманні ефективному нагляду і які слід формувати у процесі функціональної діяльності організації, належать:

- стратегічна спрямованість – зосередження уваги на найважливіших показниках в перспективному розвитку;

- своєчасність – момент здійснення нагляду повинен якомога повніше сприяти його об'єктивізації;
- адекватність – узгодженість показників, що контролюються, з параметрами, які окреслюють цілі;
- гнучкість – пристосування механізмів нагляду до змін у середовищі функціонування контролюваного об'єкту;
- економічність – перевищення вигід від нагляду над витратами для його здійснення.

Недотримання вимог щодо ефективного нагляду загрожує формуванням ситуації, коли нагляд здійснюється заради нагляду, що є неприпустимим.

Використані джерела

1. Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення. Закон України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4004-12>

Островська Катерина

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Здреник В.С.)

ДІЯЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗІ СТАНДАРТИЗАЦІЇ: ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ

Одним з чинників, що роблять вплив на економічний механізм управління якістю, є стандартизація. У міру розвитку сучасного суспільства, еволюції самої стандартизації, її роль посилюється і стає ще більш ваговою. В умовах глобалізації та розвитку міжнародних відносин акцент на потребі стандартизації в різних галузях, як справедливо зазначають сучасні науковці та практики, має важливе значення для забезпечення зростання інвестиційної привабливості й підвищення ефективності функціонування суб'єктів господарювання [2; 4].

Міжнародна організація зі стандартизації (International Organization for Standardization – ISO) офіційно почала функціонувати 23 лютого 1947 р. як добровільна не урядова організація з штаб-квартирою в Женеві [3]. Вона була заснована на основі досягнутої на нараді в Лондоні в 1946 р. угоди між представниками 25-ти індустріально розвинених країн про створення організації, яка володіє повноваженнями координувати на міжнародному рівні розробку різних промислових стандартів і здійснювати процедуру ухвалення їх як міжнародних стандартів. У Центральному секретаріаті ISO працює близько 200 чоловік, які здійснюють організацію поточної роботи комітетів, інформаційне забезпечення членів ISO, технічну і організаційну підтримку роботи секретаріатів комітетів і підкомітетів.

Основна мета ISO була сформульована в Статуті: «...сприяння розвитку стандартизації у світовому масштабі для забезпечення міжнародного